

ALLAH'İ (CC) İSİM VE SIFATLARININ TECELLİLERİYLE TANIMAK (TEFEKKÜR)

MUSTAFA AKDEMİR YAZDI

Cenab-ı Hak; Zariyat suresinin 56. ayetinde “Cinleri ve insanları ancak Beni tanısinlar ve Bana îman ve ibâdet etsinler diye yarattım” buyuruyor. Lütfen yaratılış gayemizin kısaca özetlendiği bu ayetteki sıralamaya dikkat ediniz. Önce tanımak geliyor. Peki bizler Allah'ı (hakkıyla) tanıyor muyuz? Peygamberimiz (sav) mirac'ta Allah'ın huzuruna çıktığında ilk şunları söylemişti: “Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Ben (senin lütfunla eriştiğim bu marifet mertebesine rağmen yine de) seni hakkıyla tanımayamadım, bilemedim” ve vefat ederken yine “Ey bütün mahlukat tarafından bilinen Rabb'im, seni bilinmesi gereken ölçüde bilip tanıyamadık” buyurmuştur. Bizler müslüman olarak elbetteki Allah'ı belli ölçüde tanıyoruz ama daha iyi nasıl tanıyabiliriz? Ne eder de bizi yaratan Rabbimizi daha iyi tanırsın, bizden ne istiyor onu anlar ve rızasına nail oluruz ve böylece yaratılış gayemize uygun davranırız? İslami kaynaklardaki genel sınıflandırmaya göre mevlamızı bize tarif eden 3 büyük muarriif yani tarif edici var.

1.Kuran-ı Kerim

2.Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)

3.Kainat kitabı

Konumuz tefekkür olduğu için burada kainat kitabı üzerinde sizinle zihni bir tefekkür yapmak istiyorum.

Kainat Allah'ı nasıl tarif ediyor ya da Allah (cc) kainatta isim ve sıfatlarıyla nasıl tecelli ediyor? İnsan yaratılış itibarıyla çok zayıftır halbuki her şey ona ilişir, hem gayet acizdir halbuki belaları ve düşmanları çoktur, hem gayet fakirdir halbuki her şeye ihtiyacı vardır. Şöyle bir düşünelim; yediğimiz bir dilim ekmeğin soframıza gelmesi için nelere muhtacız. Buğdayın yetişmesi için toprak lazım, hava lazım, su lazım, güneş lazım, dünyanın dönmesi lazım. Adete tüm kainat bizim bir dilim ekmek yiyebilmemiz için seferber olmuş uyum içinde çalışıyor. Peki bunların hangisini tüm insanlar bir araya gelse yaratabilir ya da zorla istihdam edebilir, güneşi kim çıkarabilir, dünyayı kim döndürebilir? Peki her zaman efil efil esip bizi serinlendiren rüzgar 150 km hızla esince yani birden bize düşman kesilince karşısında kim durabilir? Yemeğimizi pişiren, evimizin ısınmasına hizmet eden ateş yangına dönüşünce onu kim durdurabilir? Bedenine giren bir mikroba yenik düşen, bir dakika sonra başına ne geleceğinden haberi olmayan aciz insan mı?

Bir şehir ya da ülke düşünelim. Sular idaresi ayrı, elektrik idaresi ayrı, gaz ve enerji idaresi ayrı, ulaşım idaresi ayrı, iletişim idaresi ayrı, gelir gider idaresi ayrı, yönetimi ayrı, saldırılara karşı ordusu ayrı vs vs daha bir sürü şey sayabiliriz. Hepsi için ayrı bir bakanlık kuruluyor, bir sürü insan çalıştırılıyor ama yine de çoğu zaman bir sürü eksiklik ve yanlışlık oluyor. Halbuki insan vücudu kainatın küçük bir kopyasıdır, kainatta ne varsa insanda da vardır. Sinir sistemi, sindirim sistemi, kan dolaşım sistemi, beyni, kalbi, böbreği, mikrop saldırılarına karşı koyan ordusu vs vs hepsi bir bakanlık gibi çalışıyor ama hiç hata yapmadan. İşin tuhafı beden bizim olduğu halde bunların hiç birisini idare etmediğimiz gibi işleyişlerinden haberimiz bile olmuyor. Allah (cc) tüm bu işlerin idaresini bize bıraksa sanırım en fazla bir kaç dakika yaşayabiliriz. Bize sadece (kalp gibi kritik olmayan) saç ve tırnaklarımızın bakımını bırakmış onda da çoğu zaman sınıfta kalıyoruz...

Kilosunu çok ucuz bir fiyata alıp belki de hiç düşünmeden yediğimiz elmaya bakalım. Büyüklüğü elimize göre, şekli ve güzelliği gözümüze, tadı dilimize, kokusu burnumuza, yumuşaklığı dişimize, içerisindeki vitaminler vs bedenimize göre... Peki tüm bunları akli, şuuru olmayan, karanlık bir toprak içerisinde çamur ve sudan başka bişey bulamayan, insanı tanımak ve ihtiyaçlarını bilmesi mümkün

olmayan odun parçası ağaç mı yapıyor?

Ne ağaç, ne güneş, ne rüzgâr, ne ateş insanı tanır ve ihtiyaçlarını bilir.

Demekki insanı tanıyan ve ihtiyaçlarını çok iyi bilen ve tam zamanında karşılayan merhamet sahibi başka birisi var. Hem de öyle ki milyarlarca hayvanın, bitkinin, insanın ihtiyaçlarını hiç karıştırmadan, geciktirmeden, şaşırmadan, yanlıştır tam zamanında yerine getiriyor. Daha bunlar gibi bir sürü örnekler sayabiliriz.

İşte, tefekkür gözlüğüyle baktığımızda etrafımızdaki her şeyi bir sanat eseri ve her eserde sanatkarı görürüz. Aczimizle Allah'ın kuvvetini ve kudretini, fakrımızla sonsuz zenginliğini ve kusurumuzla Allah'ın ne kadar kusursuz ve mükemmel olduğunu anlarız. Zaten insanın yaratılış gayelerinden biriside tefekkürdür. Yani kâinat kitabını okuyarak Allah'ı daha iyi tanımaya çalışmak ve anladığını diğer insanlarla paylaşmak yani onların görmesini sağlamaktır.

Allah'ı daha iyi tanımanın bize faydası nedir?

Her şeyden önce yaratılış gayemize uygun davranmış oluruz. Ahiretteki faydaları bir yana dünyada iken göreceğimiz bir çok faydasından bir kaç tanesini örnek olarak zikrederim.

Her şeyden önce özgür oluruz. Çünkü O'nu tanıyan ve herşeyin ondan olduğunu bilen, kimseden korkmaz ve kimseye boyun eğmez ve kimsenin mihnetini almaz.

Daha iyi bir insan oluruz. Çünkü O'nu tanıyan, kuvvetini kudretini anlayan ne zulmeder ne başkasının hakkını gasbeder. Yaratılanı yaratandan ötürü sever ve korur.

Daha iyi bir kul oluruz. Zira, Allah'ı tanıyan ve tanıdıkça seven ve imanı inkişaf eden birisinin O'nun emirlerini yerine getirmemesi ve yasaklarından kaçınmaması mümkün değildir. Zira 24 saat güvenlik kamerası ile izleniyormuş gibi her an Allah'ın kendisini gördüğünü ve her amelini kaydettiğini bilen insan nasıl yanlış yapabilir? Nasılki kökleri kurumuş bir ağacın dallarını ilaçlamak hiç bir fayda vermezse Allah'ı (hakkıyla) tanımayan ve dolayısıyla imanı güçlü olmayan bir insana namaz kıl, hırsızlık yapma, hak yeme vs denmesinde bir faydası yoktur. Çünkü neden bunları yapması ya da yapmaması gerektiği şuuru yoktur.

Dünya ve ahiret saadetine (saadet-i dareyn) kavuşuruz. Çünkü Allah'ı tanıyan ve hiç bir şeyin tesadüf ve kendi kendine olmadığını bilen adam hayatı ne kadar sıkıntılı da olsa isyan değil sabreder. Çünkü Rabbinin rahmetini, merhametini, hikmetini ve imtihanını düşünür ve ne yaptığı en küçük bir iyiliğin ne de gördüğü en küçük bir zulmün karşılıksız kalmayacağını bilir ve kalbi rahat eder. Eee zaten biz dünyada mutlu olmak ahirette cennete girmek istemiyor muyuz?